

Costinutul

Credința conjugală

Temelia unei căsnicii, echezașia înțelegerii membrilor unei familii, garanția armoniei societății. Durerile și bucuriile sunt împărțite deopotrivă ca și câștigurile sau pagubele. Nimic ascuns, nimic prefăcut nu întunecă cerul senin al împreună viețuirii soților dintr'un cămin. Când în lume se răsfăță fătărnicia și minciuna, unde să mai poată găsi alinare bietul om hărțuit din toate părțile de necazuri, decât în sânul familiei?

Când însă și aici se lovește de aceeași, ba încă și de mai mari, desamăgiri, atunci viața ajunge un iad. Sufere soțul credincios, dar mai mult pătimesc nevinovații copii. Ce să mai vorbim de exemplele frumoase, de care au aceștia nevoie în educația lor sufletească!

În majoritatea cazurilor însă victimele necredinței conjugale se întâlnesc între femei. Bărbații, prin firea lor mai rezistentă, își uită necazurile într'un pahar de vin, încearcă să le înăbușe prin ocupația lor zilnică, pe când femeile sufăr tot amarul, tot sbuciumul și toate urmările nenorocite ale unei asemenea dureroase stări de lucruri.

Ca preot îmi amintesc doar de prea puține cazuri de infidelitate conjugală din partea unor soții, care mi s-au plâns de bărbații lor; pe când invers despricâte cazuri nenumărate nu mi s-au fost dat să aud? Multe lacrimi am văzut vărsându-se în fața mea din ochii înroșiți de plâns ale atâtor soții. Cui să se tânguiască, la cine să mai alerge nenorocitele femei, decât la ajutorul lui Dumnezeu și la rugăciunile slujitorilor lui!

Insulte, loviri, persecutări, lipsuri și un întreg cortegiu de mizerii, făcute de bărbați tovarășelor de viață, numai ca să scape de ele. Copiii, onoarea familiei, cinstea și demnitatea de om, greutățile vieții, toate n-au nici o valoare în mintea acestor pătimiși. Păcat! De mult i-au pierdut noțiunea Rusine? La fel. Spiritul de libertăți, descătușarea de orice obligație părintească, familiară, socială, sinonimă cu spiritul bolșevic de răsturnare a tuturor valorilor civilizației, lînde să zgudue și instabilitatea familiară, nucleul organizației sociale.

În fața unor asemenea diabolice perspective, ce ne rămâne de făcut? Datoria fiecăruia dintre noi este să deschidem ochii celor câmpii de senzații voluptușilor blestemați. În numele prieteniei, a sincerității, a dorinței binelui aproapelui nostru să-l sfătuim să se oprească de pe povârnișul pierii. Salvați niște suflete nenorocite! Îndepărtați astfel spectrul lugubru al desnaidurii din fețele supte de chinuri, de lipsuri și de neînchipuit de mari tulburări sufletești.

Pr. Gh. Verșescu

Rugăm pe abonații
noștri să se grăbească
a ne plăti abonamentul.

O VIEATĂ DE BOEM

Fiindcă evenimentele politice la ordinea zilei, s-au așternut pe făgașul cel drept — pe drumul deschis și natural al mersului lucrurilor, întorsătura producându-se uluitoare, în unanimitate încordare exuberantă a nației și în perplexitatea hilară a pontifilor zădărnice, se cuvine să evadăm puțin din banalitatea cotidianului.

Lucrez cu prietenul D. L. Stăhiescu — prieten de idei, de faptă și de jertfă bănească la acest ziar — la o monografie a lui Calistrat Hogaș. Activitatea noastră se desfășoară sub directa supraveghere și sugestie a D-rei Sidonia Hogaș, fiica fecundului scriitor și neîntrecutului profesor care a fost Calistrat Hogaș.

Am început cu corespondența. E indiscreția caracteristică a gazetărilor de ascotoci în intimitatea personajilor remarcabile. Vom ști însă a folosi numai ceea ce se cuvine. Nu putem răbda, până atunci, a nu pomeni aici de rândurile neîntrecut de patetice și entuziașt de admirative ale unei auditoare dela una din multe conferințe ținute de Hogaș.

Deasemenea scrisoarea, extraordinar de plastică și energică a D-lui Gr. Fortu, organizatorul — în 1915 — a unei

„Săptămâni Hogaș” la liceul din Galați. Sunt interesante părerile de atunci ale D-lui Fortu — vișurosul președinte al asociației profesorilor secundari — față de critica de atunci („Trivallii și Lovinești!”).

Am răscolit, apoi, manuscrisele. Parte din ele sunt bucășile publicate în volumele „În munții Neamțului” și „Pe drumuri de munte”. Cititorii le cunosc, poate. Călătoriile acelea, de boem, traiul în mijlocul sălbătăciei și simplității firii, sunt un tonic, un reconfortant moral, un regenerator sufleteș.

Hogaș era un îndrăgostit al peisagiului. S'au înțeles atât de bine! Ca doi frați buni și ascultători. Nu oricine se poate bucura de lucrul acesta. Căci peisagiul se întinde, în sine, ca un suflet de om și nu se arată privitorului decât după ce o cale nouă a fost deslușită între umbra brazilor și răcoarea vegetală a tăcerii.

De obicei arta nu are ca obiect adevărul. Adevărul trebuie să-l pretindem științelor, fiindcă acesta este obiectivul lor; nu trebuie să-l căutăm însă, dinadins, în literatură.

Totuși, Hogaș reușește să dea o literatură a adevărului, a realității. E interesant să ur-

mărești cum scrisul lui soluționează stări de suflet pe care viața le-a lăsat incomplete și vagi, le-a uitat în urma trecerii ei cotidiene, le-a aruncat pe maidanul întâmplărilor și a bunului plac. E interesant să urmărești cum se prelungesc drumurile vieții dincolo de imaginație, cum se unesc și se regroupează, acolo, ca să creeze o altă existență. E ceva din jocul dublu a două cristale, care după ce au desfăcut raza de lumină, albă, în șapte fâșii de culoare, le unesc, din nou, într-o singură dungă albă.

Această dispersie și însurmare o face Hogaș în scrisul său.

Dar Calistrat Hogaș a mai fost și profesor. Nu un profesor obișnuit, ci un artist și un profesor. Unui atare dascăl i se cer două mari însușiri: să știe să întrebe și să știe să se repete. A ști să te repeți frumos — și fiecare repetiție să aibă aparența noutății; a face din fiecare idee repetată o expresie cu viață proprie, ce difilică artă!

Și ce ușor o soluționează Hogaș! Vom vedea-o în lucrarea pe care am început-o.

C. N. TURCU

BILANȚ SĂPTĂMÂNAL

Partidul liberal e în fierbere. Defecțiunea D-lui George Brătianu a zdruncinat puternic solidaritatea până acum granitică a partidului.

Zi de zi D-l George Brătianu câștigă noi aderenți. Duminica trecută, la înmormântarea în Capitală, în sala Frăsconi, D-sa a fost proclamat șef al noului partid liberal regenerat.

Tot Duminica trecută s'a întrunit în localitate și organizația liberală a județului Neamț, sub președinția D-lui Dr. Costinescu.

E foarte surprinzător faptul că întreaga organizație a județului nostru s'a declarat solidară cu D-l Dr. Costinescu, deci cu

D-l Vinilă Brătianu.

Nu milităm politică de partid, dar o judecată pornită din observarea strictă a evenimentelor ne determină să credem, că tot acțiunea D-lui George Brătianu va triumfa în viitor, pentru că este o acțiune întreprinsă de tineri și viitorul totdeauna este al tinerilor.

Desigur că trebuie să avem și pentru cei bătrâni, respect față de energia ce ei și-au cheltuit-o cu foie în cursul anilor. Cînd însă aceștia persistă într-o încăpăținare neroadă, care ar putea să te ducă de ripă și care poate e și un indicu de ramoliment, atunci, cel mai bun lucru ce se în pune, e să-i lași să trăiască în

lumea lor, cu ideile lor, iar tu să iei atitudinea dictată de împrejurări și de spiritul vremii.

E sigur că adunarea liberală de Duminică a fost sugestionată de D-l Dr. Costinescu, care se bucură în județul nostru de o puternică simpatie.

Dar se impun câteva întrebări: Vor merge liberalii nemțeni alături de D-l Dr. Costinescu pînă la capăt? Cît timp va persista D-l Dr. Costinescu în atitudinea ce o adoptă și care va fi, la urmă, rezultatul acestei atitudini? (noi îl știam pe D-l Dr. Costinescu un om tânăr).

Ajax.

Fabulele lui Gr. Alexandrescu

(Însemnări literare cu actualizări politice)

Dan Costea

Influența culturii franceze, în viața noastră modernă — oricare ar fi fost drumurile prin care ne-a venit — este începutul unei ere noi plină de roade binecuvântate; mai este apoi, focul puternic din care ne-a venit raze ce ne-au hrănit cu ideile de libertate și de egalitate; este oglinda ce ne-a proiectat fidel înapoarea noastră culturală; și este, în sfîrșit, izvorul din care s'a revărsat torențialul curent literar dela începutul veacului al XIX-lea!

Se știe ce avânt luase, pînă anul 1830, poezia românească, așa imperfectă cum era ea: cu origine din cea populară și fără cine știe ce mare însușire poetică!

Primii poeți s'au servit de poezie — de versuri — numai pentru ca să-și satisfacă dorințele inimii, ale sufletului și năzuințele;

alții, de mai târziu — cei din perioada revoluțiilor — au pus-o'n slujba propagandei pentru îndreptarea relor sociale. Grigore Alexandrescu — și cu el foarte puțini — cu care se pare — și pe drept cuvînt — că începe un nou avînt în mersul progresiv al tinerii noastre poezii, imbină cele două tendințe ale predecesorilor și ale contemporanilor. Rezultatul acestei imbinări a fost, la Alexandrescu, apariția satirelor și, mai ales a nemuritoarelor lui fabule, scrise'n spiritul dar nu și'n litera lui Boileau și LaFontaine.

Într-o formă extrem de naturală, veselă, glumeață, plină de humor și finețe, poetul spune cele mai crude adevăruri, răscolind și biciuind viciile defectelor și lipsurile societății — a mediului în care trăia și pe care-l disprețuia atât de profund.

Cele mai multe dintre fabule au un substrat politic, vizînd anumite persoane, situații și evenimente din vremea aceea, cînd adevărul era surghiunit de cea mai apăsătoare cenzură rusească și nu putea răzbate decât sub mască. Și Alexandrescu a ales masca aceasta — fabula, pentru că să ne înfățișeze Rusia, stăpînitorul puternic încăpăținat ca un Elefant punându-și guvernatorii, niște lupi flămânzi, miniștri, poruncindu-le să nu ia mai mult decît o singură piele de pe fiecare oaie; sau arătînd-o binevoitoare și milostivă pînă la a-și da ajutorul pe care l-a dat Lebăda puilor de corb; ori arătînd-o dreaptă ca un Leu, dar lăsîndu-ne tot pe noi să plătim dezastrele războaielor dintre ea și turci; și încă arătînd-o dornică de a ne lumina-ca Bufnița față de mîerlă, etc.

O altă parte din fabulele lui se adresează societății în mijlocul căreia trăia; astfel ne înfățișează, în „Pisica sălbatică” și „Tigrul” pe lăudaroșii cari se mîndresc cu faptele străbunilor, uitînd că ele nu le pot ajuta

Ferește-ne Doamne de ploii mari până se vor găsi fonduri pentru apărarea orașului!

N. PASCU profesor

Nu ne rămîne decît mila cerului ca să ne apere pînă, cînd toate resorturile autorităților se vor mișca și pînă ce fondurile lipsă se vor completa.

Se zice că guvernul a hotărît un fond de ajutor de câte-va milioane pentru cei loviți de puhoiul apelor, dar nu se știe cine-l va da și nici cum se va repartiza (și nici cine-l va încasa N. R.). Totul nu-i decît pe hîrtie. Și lumea necăjită a orașului se uită îngrijorată la cer, vede nouii îngrămădindu-se spre munții Bistriței, întunecîndu-i valea și se roagă: „Doamne apără-ne pînă ce autoritățile, în frunte cu D-l Primar și cei ce plănuiesc și au puterea, vor găsi fondurile și planurile pentru apărarea orașului de inundații!”

Deocamdată stăm și așteptăm: fonduri, autorizații, planuri, intervenții. Nici o apărare provizorie nu se face, fabricile vinovate de revărsarea spre oraș a Bistriței tac și nu fac nici ele nimic, autoritățile tac și nu le trag la răspundere. Nu se aude durerea, nu se vede desperarea! (Conspirația tăcerii, domnule profesor, N. R.)

A trecut o lună dela nenorocirea înecului și nimic nu s'a lucrat, nici un baraj nu s'a ridicat în calea Bistriței amenințătoare, mai primejdioasă ca toldeana.

Trebuie să se știe și nu știu cum aș striga mai tare ca să se audă, să se înțeleagă, acolo unde trebuie, că pericolul ce ne amenință este mai mare acum ca niciodată; că dacă anotimpul lui Sf. Petru și cu Sf. Ilie vine cu ploile obișnuite și Bistrița rămîne prăvălită spre oraș așa cum este acum, atunci, riul acesta frumos dar furios se mută prin mijlocul orașului și vom avea de înregistrat cea mai mare nenorocire ce se va fi abătut asupra nefericitului nostru oraș dela înființarea lui. Veți vedea plutele și lemnăria schelelor, butucii, lovind casele care vor mai rezista, prăvălindu-le în adîncul apelor infuriate, iar

(continuare în pag. II-a)

la nimic dacă, mai ales ei — urmașii — nu sunt oameni cumsecade: în „Căinele izgonit” ne zugrăvește, admirabil, pe lingurătorul care se nvrăte pe lângă atotputernicul zilei atît timp cît acesta e tare și se poate apăra iar în „Boul și Vițelul” ne descrie aroganța, prostia și îngămfaarea celor ce ajung, ajutați de hazard ori de noroc, într-o demnitate oarecare — disprețuind apoi pe toți ceilalți, începînd cu cei mai de aproape, cu rudele lor chiar: în „Căinele și Cățelul” găsim o clară imagine a falșilor democrați, ce doresc egalitatea... numai cu cei tari și atotputernici; în „Vulpea liberală”, e o evocare a falșilor liberali, de totdeauna, cari trîmbițînd și propagînd cele mai umane principii și cele mai întinse libertăți, se înecă, la sfîrșit, cu oasele pe care le-au ros, cu infracțiunile și nedreptățile comise.

Și câte alte tipuri, alte scîderi și alte viții n'a zugrăvit, și pietrificat Alexandrescu, în fabulele lui, punînd pe animale

(continuare în pag. II-a)

(urmăre din pag. 1-a)

calea herată cu gara ruptă, de oraș și mărețul pod de piatră rămas spânzurat pe o gârlă neînsemnată pe malul celelalt! Nu prorocesc, dar lipsa de prevedere, de inițiativă acolo ne va duce. Meargă oricine, meargă toți cetățenii pe malul Bistriței, acolo pe unde Bistrița a pătruns în oraș, rog chiar autoritățile să facă o primblare și să vadă dacă cele spuse de mine nu sunt adevărate.

Bieții oameni au îndurat nenorocirea dela 18 Mai cu destulă răbdare și așteaptă. Casele le-au curățit de nămol, au dat tenaciale jos de pereți, au scos dușumelele, au uscat mobilele și așternuturile, dar nu pot aranja casele pentru locuit de frica unor noi inundații.

Nu înțeleg de ce se mai alcătuiesc bugetele, dacă nu rămâne nici un fond de prevedere. Tot ce se adună n-ajunge! Golurile cresc. În fiecare an cetățenii plătesc mai mult, veniturile cresc și echilibrul nu se mai restabilește. Mulțumim de hărnicia și stăruința cu care conducătorii voiesc să ne fericiască cu alte lucrări de podoabă, dar când orașul e amenințat cu distrugerea, să nu găsești nimic din propriul buget, pentru apărarea lui, să aștepti totul dela alte autorități, aceasta n-o înțelegem!

Să mai sperăm oare într-o îndreptare?

Mai avem oare în sufletul nostru destulă liniște și răbdare?

Dacă se cer sacrificii, faceți-le, Domnilor edili dar faceți-le la vreme, ca să nu fie prea târziu!

N. PASCU, profesor

17 Iunie 1930.

Donații rare

Suntem informați că D-na Ana V. Trifu, soția mult regretatului fost profesor și director al liceului „Petru-Rareș” a donat pentru mărirea fondului de premii al elevilor liceului, suma de 2000 lei; deasemenea, a mai donat și 30 volume din lucrarea soțului său „Nibelungii-Gudruna”. D-na Trifu, deasemenea, mai acordă o bursă de 5060 lei anual, unui elev silitor, și meritului.

E un gest neprețuit — fapta D-nei Trifu, ce se repetă, în fiecare an dela moartea soțului său. Un gest care se observă, în zilele noastre, din ce în ce mai rar. Deși orașul nostru se mândrește cu multe persoane de o bogăție incomensurabilă.

E adevărat că nu oricine poate simți bucuria sufletească a unei danii de acest fel.

Fabulele lui Gr. Alexandrescu

(urmăre din pag. 1-a)

să vorbim atunci când oamenii erau opriți de a cuvânta, ori chiar nu voiau!

O observație ce trebuie reținută, prin faptul că dă o valoare în timp fabulelor, este aceea că Alexandrescu, plecând dela personajii și fapte contemporane lui, reușește să evidențieze așa de bine defectele și viciile și să le despoaie de tot ceea ce era personal și momentan, încât, oricând le-am citi, am putea cu ușurință să le adoptăm persoanelor, faptelor și evenimentelor de azi și de totdeauna. Căci o omenire ideală e o ipoteză! Vedem pretutindeni și azi — azi poate mai mult decât altădată — alergând în juru-ne vulpii sirei și prefăcuți, predicând idei liberale, umanitare; vedem nuliță ce-și reclamă drepturile — după titluri false ori fără valoare, ca și „Cătarul ce-și lauda notabilitățile”; vedem cozi de topor ce servesc de unelte invizibile, urei și nedreptății, vedem autorități ce jupoaie, nu ca atunci, o singură piele de biata oaie, ci zece! — vedem linguștori cari se schimbă după cum ești puternic ori slab, folositor ori

a primei promoții

de Bacalaureați ai

Liceului „Petru-Rareș”

Pentru Duminică 29 Iunie (St. Petru și Pavel) s'a propus de un grup de absolvenți, să se sărbătorească la Piatra-Neamț, 30 ani dela absolvirea liceului „Petru Rareș”, a primei promoții de bacalaureați Seria I 1900.

Mai sunt în viață dintre elevii următorii:

1. Botez A. Ioan, 2. Calman Leibiș, 3. Carășvan Virgiliu, 4. Florescu P. Mihail, 5. Gheorghiu Alexandru, 6. Grădinescu Aristide, 7. Grădinescu Victor, 8. Horovitz Avram, 9. Ionescu N. Ioan, 10. Monoliu V., 11. Malassaru A. Gh., 12. Moise Strul, 13. Necolau Const. și 14. Vexler Avram.

Iar dintre D-nii Profesori:

1. I. Filip, 2. G. Manoliu, 3. Al. Zaharia, 4. V. Mihailescu, 5. D. Dinu, 6. Preot N. Roșescu, 7. I. Ciuca, 8. N. I. Albu, 9. I. Arneșan și 10. Gh. Botez.

Acei care doresc a participa la această frumoasă serbare școlară, sunt rugați a-și comunica adrezele D-lui Ing. M. P. Florescu str. Al. Orescu 9 Bucușeni care va face legătură cu comitetul de organizare.

Școlare

Se aduce la cunoștința elevilor particulari, cari au cerut amânări de examene pentru toamnă, că trebuie să se adreseze, în acest scop, directoratului Ministerial lași și nu direcției liceului „Petru-Rareș”. Această în timpul cel mai scurt.

PORTRETUL

unui director de școală secundară,

Ar vrea să se căsătorească: (li plac și năltele conduceri!) Dar, când începe să vorbească, Este prea lung în introducere.

Xantipp

Primăria Orașului Piatra-Neamț

Publicație No. 5564

Doritorii pot vedea la arhiva acestei Primării condițiunile de admitere la concursul de intrare în școala militară pregătitoare de ofițeri activi de aeronautica (navigație și mecanică) pentru anul 1930.

Primar. N. I. Ioaniu

p. Secretar G-I Gh. Covrig

—D-nii învățători și învățătoare sunt rugați a aduce la cunoștința școlarilor noua schimbare ce s'a făcut în conducerea statului în ce privește persoana Regelui Carol II-lea.

—Se aduce la cunoștința generală că în conformitate cu art. 88 și 89 din Legea de recrutare, art. 250 și 251 din Regulamentul aceleiași legi, precum și ordinul general No. 126 din 18 Decembrie 1929 al Ministerului Armatei (Serv. Recrutării), operațiunile Consiliului de Revizie al tinerilor clasei 1931, vor avea loc în localul Prefecturii în zilele următoare:

Vineri 11 Iulie comunele din plasa Bistrița.

Sâmbătă 12 Iulie comunele din plasa Bistrița.

Duminică 13 Iulie comunele din plasa Muntele.

Luni 14 Iulie comunele din plasa Mijloc.

Marți 15 Iulie comunele din plasa de Mijloc.

Mercuri 16 Iulie comunele din plasa Neamț.

Joi 17 Iulie comunele din plasa Neamț.

Vineri 18 Iulie Orașul Piatra Neamț.

Sâmbătă 19 Iulie Orașul Piatra Neamț.

Duminică 20 Iulie zi de transport la Focșani.

Următoarele zile 17, 18 și 19 Iulie se va face și constatarea medicală a cazurilor ce vor fi, precum și prezentarea celor cu termen.

—Curtea de Apel, Secția II București a anulat, ca ilegală, pensionarea d-lui Alexandru Gheorghiu, inspector general școlar, făcută în baza legii noi de organizare a Ministerelor și a învitat Ministerul Instrucțiunii să-l repună în toate drepturile sale.

Ministerul Instrucțiunii a hotărât ca anul acesta să-și fină cursuri pedagogice de vară pentru învățătorii ajutoți și stagieri, la următoarele școli normale.

La Iași școala normală de băieți, pentru învățătorii ajutoți și stagieri bărbieți din regiune directoratelor Iași, Chișinău și Cernăuți.

La școala normală de fete din Iași, pentru învățătoarele ajutoare stagiare din regiunea directoratelor Iași, Chișinău și Cernăuți.

La școala normală de conducătoare din Brașov, pentru conducătoare de grădini de copii. Intreținerea privește pe candidați care se va reduce la strictul necesar, deoarece, gospodăria se va face la școlile normale și cu personalul de serviciu al acestor școli. Fiecare candidat trebuie să-și aducă lenjerie de pat și de corp.

Se pune în vedere tuturor celor ce doresc să urmeze aceste cursuri să înainteze urgent cereri acestui revizoriat spre a face tabloul care se va înainta Ministerului, până la data de 10 Iunie a. c.

—Ministerul de Interne ungar a trimis în România pe D-l Colonel în rezervă Alexandru Cser, pentru înfrățirea mormintelor soldaților unguri morți în războiul mondial. D-sa va rămână în țară până la 15 Noiembrie a. c.

—Duminică 15 Iunie, Casa Națională din localitatea organizată o interesantă șezătoare în com. Broșteni.

Au luat parte numeroase persoane din orașul nostru și din partea locului. D-l V. Ghișescu, profesor, a întreținut asistența vorbind despre „Proverbele Românești”.

Au mai vorbit, improvizând ocazional, și alte persoane.

Publicul a fost plăcut impresionat de asemenea manifestare culturală atât de rară în puterea locului și, se zice, unele persoane din asistență, după terminarea programului, a colaborat cu detalii inedite la „Proverbele” D-lui Ghișescu.

Sedința festivă a consiliului comunei Piatra-N.

ținută în ziua de 15 Iulie 1930.

Duminică 15 Iunie, ora 10 dim Consiliul comunal al orașului Piatra-N., s'a întrunit într-o sedință festivă comemorând urcarea pe tron — atât de mult așteptată și dorită de poporul românesc — a Majestății Sale Regelui Carol II-lea.

Au fost prezente majoritatea consilierilor guvernamentali: (Pr. C. Matasă, C. Gheorghitoiu și L. Weintraub lipsind au trimis adeziuni scrise) au absentat toți consilierii liberali.

Pe lângă consilierii comunali au mai luat parte la această sedință D-l Prefect al Județului cum și o mare asistență compusă din D-nii ofițeri superiori și inferiori din garnizoana locală, magistratura, corpul învățământului, clerul, funcționari comerciali și muncitori.

După ce muzica militară intonează Imnul Regal, D-l Nicu Ioaniu, primarul orașului, deschide sedința, finând un impresionant discurs în care orată marelui entuziasm cu care poporul român l-a primit pe noul Rege, gândurile bune ale Acestuia pentru prosperitatea țării și a poporului Român, precum și încrederea ce fiecare român trebuie să și-o pună în noul Rege, făcând zid în jurul tropului.

Mai vorbesc D-nii Eduard Holban, apoi Dr. Lazarovici, Dr. Herșcu din partea comunității și D-l Albert Weinberg din partea negustorilor.

Se hotărăște să se trimită M. S. Regelui următoarea telegramă pe care o publicăm mai jos.

La slășrit D-l N. Stoenescu line o splendidă și impresionantă cuvântare, după care sedința se ridică, în ovațiuni prelungite de Trăiască Majestatea Sa Regele Carol II-lea și muzica intonează Imnul Regal.

Copie după telegrama trimisă de Primăria orașului Piatra-N. în numele cetățenilor M. S. Regelui Carol al II-lea

Majestății Sale Regelui Carol II BUCUREȘTI

Cetățenii orașului Piatra-N. cu lăcrămi de bucurie luând cunoștință de urcarea M. V. pe Tronul României întregite, într-un avânt spontan, asigură pe M. V. de neînmurita lor dragoste și de devotamentul lor fără prihană.

De două zile ei trăiesc clipe de mult așteptate și de neuitat, entuziasmul lor nu cunoaște margini, iar întreaga viață a orașului se mărginește a proslăvi pe bunul Dumnezeu care le-au hărăzit zile să ajungă să trăiască sub domnia M. V. care intruchipați speranțele lor pentru un viitor mai bun a scumpei lor Patrii.

Cu smerenie ei roagă pe Măria Voastră să bine voiască a primi urările lor de viață îndelungată, plină de fapte mărețe în slujba Țării și ferită de dușmani.

Primarul Orașului Piatra-N.

ss) N. Ioaniu

9 Iunie 1930.

Copie după telegrama M. Sale Regelui Carol II-lea, mulțumire cetățenilor orașului Piatra-N. pentru telegrama expediată de Primărie.

Majestatea Sa Regele vă mulțumește călduros pentru frumoasele sentimente și bunele urări exprimate de Dvs. în numele cetățenilor Orașului Piatra-N.

Secretarul Particular al M. S. Regelui

ss) K. Dimitrescu

Corpul Portăreilor Trib. Neamț

Publicații de Vânzare

No. 2730

14 Iunie 1930

Conform Jurnalului Tribunal. Neamț s l-a sub No. 3716/930, se publică că în ziua de 2 Iulie 1930 ora 10 a. m. se vinde prin licitație publică la fața locului în orașul Piatra-N. str. I. C. Brătianu No. 10, averea mobilă a debitorului Neculai Necula din Piatra-N. str. I. C. Brătianu No. 10, care avere este urmărită de noi cu Proc-Verb No 681/930, în pretenția D-lui Costică Dumitriu, din Piatra-N. care avere se compune din: Una teighea, un galanter, 12 gavanoase de sticlă cu bomboane, un patefon și altele prevăzute în Procesul-Verbal No. 581/930, anexat la dosarul de vânzare.

Vânzarea se va face pe bani gata, iar taxele către stat și Portărei privesc pe D-nii cumpărători.

Dos. 6674/929.

No. 2764

14 Iunie 1930.

Conform Jurnalului Tribunalului Neamț S-tia I No. 3762/930 se publică că în ziua de 23 Iunie 1930, ora 10 și jum. se va vinde prin licitație publică la fața locului, Comuna Bodești Precista Județul Neamț averea gătată de d-nii Gh. Gh. Dascălu și Gh. Const. Ciobanu, ambii din Comuna Bodești Precista Jud. Neamț, Societății Anonimă Ro-

mână de Comerț din București Strada Smărdan I prin actul de gaj autentificat de Trib. Ilfov, secția de Notariat sub No. 21648/926 și investit cu formula executorie No. 1710/927, și care avere se compune din: una treierătoare cu No. 14043 și una locomotivă cu motor de benzină de 16 c. p. în stare de bună funcțiune.

Vânzarea se va face pe bani gata, iar taxele către Stat și Portărei privesc pe Domnii cumpărători. Dosar No. 2844/930.

No. 2779

18 Iunie 1930

Conform Jurnalului Tribunal. Neamț Secț II-a sub. No. 3479/930 se publică spre cunoștința generală că în ziua de 28 Iunie 1930 ora 9 dimineața se vinde prin licitație publică la fața locului în orașul Piatra-N., Piața M. Cogălniceanu No. 9 averea mobilă a fătului Crișore Găină din Piatra-N. Str. Piața M. Cogălniceanu No. 9, averea urmărită de D-l Judecătăr Sindic al Tribunalului Neamț secția II-a, care avere se compune din articole de librărie, anume prevăzute în inventarul aflat la dosarul falimentului No. 2473/929.

Vânzarea se va face în parte sau în total, la fața locului și chiar sub prețul din inventar, iar taxele către stat și portărei, privesc pe D-nii cumpărători.

Șef Portărel, I. Durac

p. Secretar, D. Cazacu

Dos. No. 2473/929.

Cețți și răspândiți

Ziarul „AVÂNTUL”

Tipografia „LUMINA” Piatra-N.